

2017 – ROKIEM AUGUSTINA WELTZLA NA GÓRNYM ŚLĄSKU

Ks. dr Augustin Weltzel, pionier górnośląskiej historiografii i wzór obiektywizmu, zwany *Tacytem Górnego Śląska*, pozostawił po sobie ogromny dorobek twórczy. Napisał monografie Raciborza [Ratibor 1861], Koźła [Cosel 1866], Prudnika [Neustadt 1870], Dobrodzienia [Guttentag 1882] i Żor [Sohrau 1888]. Opracował kroniki kilku parafii i historie śląskich rodów arystokratycznych. Napisał ponad 40 artykułów w języku niemieckim i polskim.

Mieszkańcy kilku górnośląskich miejscowości od 9 kwietnia 2017 roku czcili pamięć o wyjątkowym kapłanie i wybitnym historyku z okazji rocznic – 200. urodzin i 120. jego śmierci. Główne uroczystości górnośląskie z udziałem władz terenowych, kościelnych i zaproszonych gości województw śląskiego i opolskiego rozpoczęły się w Tworkowie w sobotę 10 czerwca 2017 mszą świętą, poświęceniem pomnika nagrobnego, prelekcją i okolicznościową wystawą. Gminę Dobrodzień reprezentowali

Delegacja Dobrodzienia podczas obchodów „Roku Augustina Weltzla” w Tworkowie 10.06.2017 roku – burmistrz Róża Koźlik, wiceburmistrz Marek Witek, przewodniczący ZNSS-K w Polsce Bernard Gaida, dyrektor DOKiS Agnieszka Hurnik

Foto Agnieszka Hurnik

w Tworkowie burmistrz Róża Koźlik, wiceburmistrz Marek Witek, przewodniczący ZNSS-K w Polsce Bernard Gaida i dyrektor DOKiS Agnieszka Hurnik.

Od 2007 roku corocznie badaczom i popularyzatorom historii regionu jest również wręczana statuetka pn. „Górnośląski Tacyt”. Ma formę rzeźby ukazującej postać z atrybutami greckiej muzy historii Klio. Laureatów wyłania kapituła złożona z naukowców zajmujących się górnośląską problematyką.

Oficjalne zakończenie „Roku Augustina Weltzla” odbyło się również w Tworkowie – 5 listopada 2017 roku.

.....

AUGUSTIN BOGISLAUS WELTZEL urodził się 9 kwietnia 1817 roku w Jelczu [Jeltsch], zmarł 4 listopada 1897 w Tworkowie [Tworkau]. Jego ojciec, gajowy w majątku hrabiego

Augustin Bogislaus Weltzel (1817–1897)

Źródło: Oberschlesien im Bild, nr 6, 1928

von Saurma-Jeltsch, pochodził z Dąbrowy [Dambrau], jego matka – z Olesna [Rosenberg].

Po ukończeniu jednoklasowej szkoły wiejskiej został skierowany do szkoły podstawowej Świętego Wincentego, a następnie do Gimnazjum Świętego Macieja we Wrocławiu [Breslau]. W 1838 roku podjął studia teologii katolickiej na Uniwersytecie Wrocławskim. Jednocześnie uczęszczał na wykłady profesorów G.A. Stenzela i J. Kutzena do Kolegium Historycznego. W tym czasie pogłębiał też wynieśioną z domu znajomość języka polskiego. Świecenia kapłańskie przyjął 8 maja 1842 roku z rąk sufragana wrocławskiego bp Daniela Latuska. Został mianowany wikariuszem w Szczecinie [Stettin], następnie w Pomorzanach [Pommerensdorf].

Podczas czternastoletniego pobytu w tym regionie opublikował kilka artykułów o przeszłości kościoła katolickiego na Pomorzu i w Brandenburgii oraz wydał broszurę o życiu św. Ottona, zwanego apostołem Pomorza. Marzył o powrocie w rodzinne strony, ubiegał się o parafię w Sobótce, u stóp góry Ślęży. W 1857 roku, dzięki poparciu hrabiego Saurma-Jeltsch, właściciela wsi Tworków [Tworkau] otrzymał urząd proboszcza w tej miejscowości, gdzie pracował do śmierci. W 1863 roku został posłem do Reichstagu z powiatu raciborskiego. W 1866 roku otrzymał od króla pruskiego Order Czerwonego Orła IV klasy [Roter Adler Orden Kreuz IV. Klasse].

Po powrocie na Śląsk rozpoczął kwerendy w archiwach Raciborza, Wrocławia, Opola, Berlina, Opawy,

Pragi oraz Wiednia. Był członkiem zwyczajnym Towarzystwa Kultury Ojczyzny [Der Gesellschaft für vaterländische Cultur], Towarzystwa Historii i Starożytności Śląska [Des Vereins für Geschichte und Alterthumskunde Schlesiens], Związku Muzealnego Śląskich Zabytków [Des Museumsvereins für Schlesische Alterthümer], Towarzystwa Historii i Starożytności Pomorza [Der Gesellschaft für Geschichte und Alterthumskunde Pommerns] i członkiem honorowym Historyczno-Statystycznej Sekcji Moraw [Der historisch-statistischen Section Mährens]. Podejmował badania historyczne w czasie, kiedy polityka pruskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych sprzyjała inicjatywom opisywania dziejów górnośląskich miejscowości. 17 lutego 1859 roku ministerstwo zaleciło urzędowi państwowym zadbanie o właściwe przechowywanie i udostępnianie akt archiwalnych, mających duże znaczenie dla stosunków własnościowych w miastach oraz badaczy przeszłości. Zwłaszcza prezydent Rejencji Opolskiej, dr Georg von Viebahn zachęcał burmistrzów miast do podejmowania starań w tym zakresie, co skutkowało opracowaniem dziejów pięciu górnośląskich miast. Swoje opracowania Weltzel kierował przede wszystkim do mieszkańców „małych ojczyzn” uważając, że *nawet prości, zwykli ludzie okazują wierne przywiązanie do ziemi, na której się urodzili, zamiłowanie do niewielkiego obszaru, kędy się poruszali od dzieciństwa.*

Augustin Weltzel zdobył ogromne uznanie współczesnych mu ludzi nauki i mężów stanu. Ówczesny bibliotekarz Reichstagu dr Potthast nazwał

go Tacytem Górnego Śląska. W roku 1889 otrzymał Doktorat Honorowy Fakultetu Teologii Katolickiej Uniwersytetu Wrocławskiego przyznany mu „za wytrwałą działalność i wybitne rezultaty na polu dziejów śląskiego Kościoła”. Kiedy w maju 1892 roku obchodził Złoty Jubileusz Kapłaństwa otrzymał kilkaset serdecznych życzeń od duchownych wszystkich szczebli, uczonych różnej rangi, szlachty, arystokracji, instytucji i rządzących. Cesarz niemiecki i król Prus Wilhelm II Hohenzollern przyznał mu Order Korony III Klasy [Königlicher Kronenorden III. Klasse].

W latach 1893–1894 ks. dr Augustin Weltzel zaczął niedomagać na zdrowiu. Jeszcze tworzył i udzielał posługi kapłańskiej w II połowie 1897 roku. Jednak w październiku był wyćnierzony chorobą do tego stopnia, że nie mógł pełnić posług kapłańskich. Zmarł, opatrzony sakramentami świętymi, 4 listopada 1897 roku.

Nowy nagrobek Weltzla, w formie przedwojennego

Foto Agnieszka Hurnik

Inicjatorem opisanego Dobrodzienia [Guttentag] i okolicznych wiosek był JOHANN JOSEPH MAJORKE – burmistrz Dobrodzienia wybrany jednogłośnie przez radnych na to stanowisko 16 maja 1878 roku, po śmierci swego poprzednika Alexandra Becka. Po zatwierdzeniu wyboru radnych przez rząd królewski, radca rejencyjny von Reese uroczyście wprowadził go na urząd 2 czerwca 1878 roku.

Johann Majorke urodził się 30 grudnia 1847 roku w Chodzieży [Chodriesen], w prowincji Poznań [Posen]. Przybył z Bytomia [Beuthen], gdzie pełnił funkcję sekretarza magistrackiego. Jako burmistrz Dobrodzienia już w lipcu 1878 roku stanął na czele okręgu stanu cywilnego, liczącego około siedem tysięcy mieszkańców. Od 1 września 1878 został lokalnym inspektorem szkolnym. Reprezentował miasto na zjeździe przedstawicieli miast górnośląskich w Nysie we wrześniu 1878 i Raciborzu w grudniu 1880 roku. Opracował nowy statut miejski, który również regulował zasady funkcjonowania szkoły do kształcenia dla uczniów rzemiosła, istniejącej od 1855 roku, w związku z dużą absencją słuchaczy na zajęciach. Przekonał znaczną liczbę dobrodzieńskich dobroczyńców do wstąpienia do lublinieckiej filii Ojczyźnianego Stowarzyszenia Kobięcego [Vaterländischer Frauenverein], które wspierało ubogich w potrzebie.

Do największych osiągnięć burmistrza Majorkego zaliczono uzyskanie dla miasta państwowej dopłaty na

utrzymanie szkół na okres pięciu lat (dzięki czemu wysokość podatku komunalnego mogła zostać znacznie obniżona), budowę łaźni z dobrowolnych składek oraz powiększenie szpitala im. Cesarza Wilhelma Augusta, co wiązało się z polepszeniem warunków pielęgnacji chorych.

Zacnemu burmistrzowi Majorke-mu należy się uznanie za inspirację do opracowania tego historycznego dzieła, wyszukanie i przesłanie mi ważniejszych dokumentów znajdujących się w ratuszu – napisał Augustin Weltzel we wstępie do monografii Dobrodzienia. Jesienią 1878 roku burmistrz Majorke skierował prośbę do ks. Augustina Weltzla o opracowanie kroniki miasta i wsi. Rada Miejska Dobrodzienia w składzie (od 1 I 1879): Kaspar Schyia (kupiec, przewodniczący rady), Johann Butzek (kuśnierz), Jakob Groß (dr medycyny), Johann Jacubek (rzeźnik), Ludwig Klimsa (kupiec), Paul Köppe (siodlarz), Amand Kurda (kupiec), Oswald Ludwig (kierownik poczty), Johann Ochmann (karczmarz), Johann Proft (stolarz), Johann Radlainski (rzeźnik), Johann Schottko (tkacz), Johann Schwalbe (kupiec), Albert Skawron (szewc), Joseph Stein (kupiec), Gottlieb Tichauer (karczmarz), Markus Tichauer (karczmarz), Johann Ullmann (rymarz), Karl Wystrichowski (kapelusznik) 3 kwietnia 1879 roku zezwoliła na pokrycie kosztów w zakresie honorarium autorskiego i druku monografii. Ówczesnej radzie miejskiej należą się szczególne słowa uznania i podziwu za tę decyzję, ponieważ był to nadal czas trudny dla Dobrodzienia. Wielki pożar w 1846 roku

spowodował, że miasto zniknęło z powierzchni ziemi. Wprawdzie dobrodzenianie odbudowali je w ciągu ośmiu lat, wyłącznie w cegle, ale nadal należało wznosić kamienice oraz domy mieszkalne na obrzeżach. Należało rozwijać zakłady rzemieślnicze, ponieważ przed 1870 zostały zlikwidowane kuźnie dworskie i wielkie piece, poważne źródło dochodu właścicieli ziemskich i mieszkańców w ostatnim stuleciu. Upadły, bo nie były w stanie konkurować z powstającymi dużymi górnośląskimi zakładami przemysłowymi. Mimo to, burmistrz i radni potrafili zadbać o dziedzictwo historyczne i kulturowe Dobrodzienia.

W XIX wieku opracowanie historii Dobrodzienia było trudnym przedsięwzięciem, ponieważ żadna z okolicznych miejscowości nie posiadała swojej monografii. W okresie wojny trzydziestoletniej 1618–1648, kiedy Dobrodzień był palony przez obce wojska i podczas pożaru miasta w 1846 wiele dokumentów przepadło bezpowrotnie. Należało więc mozolnie przeprowadzać kwerendę w różnych archiwach i studiować pozostałe, wciąż dość obfite akta magistrackie. Po trzech latach pracy nad monografią Dobrodzienia, Augustin Weltzel przekazał rękopis wydawcy. Dzieło ukazało się w 1882 roku. Nie jest znany całkowity nakład książki, prawdopodobnie nie był wysoki. Z wykazu subskrybentów wynika, że 85 egzemplarzy zamówili mieszkańcy miasta, w tym 50 sztuk – ks. wikary Anton Schaffranek. 51 egzemplarzy monografii rozprowadzono między osoby zamieszkałe w innych miejscowościach Śląska i poza nim. Monografia naszego miasta była też dostępna w powszechnej sprzedaży.

Mimo, że Johann Majorke został wybrany na urząd burmistrza Dobrodzienia na okres 12 lat, już w styczniu 1881 roku został przeniesiony na identyczne stanowisko do Żor. Opuszczając miasto został obdarowany przez mieszkańców wszystkich stanów oraz członków lokalnych stowarzyszeń wyrazami ogromnej wdzięczności i uznania dla swej działalności. Po roku sprawowania funkcji burmistrza Żor, Johann Majorke zaczął dążyć do tego, aby zostały spisane dzieje również tej miejscowości przez ks. Augustina Weltzla.

Strona tytułowa dobrodzieńskiej kroniki z 1882 roku

Retusz: Paweł Mrozek

♦♦♦♦

Monografia Dobrodzienia została wydana, kiedy od roku burmistrzem był FRANZ ALOIS HENCINSKI. Przyszły burmistrz Dobrodzienia urodził się 2 października 1837 roku w Borkach Małych [Klein Borek] w powiecie oleskim. Uczęszczał najpierw do katolickiej szkoły elementarnej w Oleśnie [Rosenberg], później pobierał naukę w Opolu [Oppeln]. Zdobył zawód nauczyciela. 11 sierpnia 1863 roku poślubił Hedwig Galanski, urodzoną w Rychtalu [Reichtal] k. Poznania, również 2 października 1837 roku. Ze związku narodziło się pięćro dzieci: Antonie, Franz, Gustav, Karl i Marie. Jako nauczyciel od 23 czerwca 1874 roku pełnił też funkcję sędziego pokoju [Schiedsmann] w Wielkim Buczku [Gross Butschkau], Małym Buczku [Klein Butsch-

Franz Alois Hencinski (1837–1911)

Zbiory: J. Kasprzyk, MTRDZ

kau] oraz Szarlocie [Charlottenthal] i Okrzcach [Friedrichshuelf]. Przed przybyciem do Dobrodzienia był wójtem Bogacicy [Reichenau].

Wybrany przez radnych Dobrodzienia 30 czerwca 1881 roku, został serdecznie powitany 31 sierpnia przez grupę przedstawicieli miasta z przewodniczącym Rady Miejskiej na stacji kolejowej w Myślinie. Na granicy miasta honorowe przyjęcie zgotowało mu bractwo strzeleckie ze sztandarami i orkiestrą. Przed ratuszem dłuższe przemówienie wygłosił kierownik szkoły. Na urząd burmistrza został wprowadzony 1 września 1881 roku przez mianowanego przez rząd królewski komisarza – landrata von Klitzinga w obecności radnych i wszystkich urzędników miejskich.

Franz Hencinski był burmistrzem Dobrodzienia przez 30 lat. Do jego obowiązków należało prowadzenie miejskiego urzędu stanu cywilnego, pełnienie funkcji urzędnika stanu cywilnego na okręg powiatowy oraz funkcji królewskiego adwokata. W tym czasie, od roku 1884, cały majątek dobrodzieński należał do królów Saksonii. Do roku 1902 właścicielem był Albert I Wettin, następnie jego brat Georg I Wettin. Król Albert wraz z małżonką Carolą von Wasa-Holstein-Gottorp ufundowali szpital dla Dobrodzienia [Königin Carola Stiftung] w 1898 roku. Burmistrz Franz Hencinski w obecności królewskiej pary i przedstawicieli rady miejskiej wręczył klucze nowo wybudowanego szpitala przełożonej Zgromadzenia Sióstr Elżbietanek. Reprezentował mieszkańców podczas uroczystości

Jedyny oryginalny egzemplarz dzieła A. Weltzla „Geschichte der Stadt und Herrschaft Guttentag” z roku 1882, zachowany w Dobrodzieniu (własność prywatna)

Foto Paweł Mrozek

oddania do użytku w Dobrodzieniu pod koniec XIX wieku siedziby królewskiego nadleśnictwa [Königliches Jagdschloss] i nadleśnicówki [Oberförsterei Guttentag], wybudowanych przez króla Alberta I von Sachsen, znanego z pasji łowieckich. 1 IV 1900 roku otwierał szkołę w Rędzinie, wybudowaną z inicjatywy królowej Caroli. Od 1904 roku burmistrz Hencinski serdecznie witał w imieniu mieszkańców kolejnego właściciela „państwa” Dobrodzień – króla saskiego Friedricha Augusta III Wettina. Król często przybywał do Dobrodzienia i spotykał się ze

swoimi poddanymi, szczególnie w sezonach łowieckich.

Franz Hencinski w czasie I swojej kadencji (1 IX 1881–1 IX 1893), którą charakteryzował zmierzch lokalnego hutnictwa, ponieważ nie potrafiło sprostać konkurencji dużych górnośląskich zakładów, musiał wspierać zakładanie warsztatów rzemieślniczych różnych specjalności przez mieszkańców miasta. Rozwój lokalnej przedsiębiorczości przypadł na jego II kadencję (1 IX 1893–1 IX 1905). Działalność gospodarczą prowadziło już ponad 120 podmiotów. Pojawiło się też

stwierdzenie, że miasto Dobrodzień wówczas było już ośrodkiem stolarskim. Do najważniejszych inwestycji zrealizowanych w III kadencji burmistrza Hencinskiego należy zaliczyć uruchomienie w 1909 roku miejskiej gazowni i wzniesienie okazałego gmachu katolickiej szkoły w Dobrodzieniu. Burmistrz wręczył klucze do nowej placówki oświatowej rektorowi Umerskiemu 2 października 1909 roku.

Otwarcie szkoły przez F. Hencinskiego w 1909 roku

Zbiory: MTRDZ

Franz Hencinski zmarł 3 lutego 1911 roku i został pochowany na cmentarzu katolickim obok drewnianego kościółka św. Walentego w Dobrodzieniu. W tym samym miejscu został pogrzebany również jego syn Gustav (28 VIII 1864–3 IV 1931), który był kapłanem – proboszczem w Kochanowicach i Lubecku.

♦♦♦♦

Dobrodzienianie w 2017 roku skupili swoją uwagę na epokowym dziele Augustina Weltzla pt. „Geschichte der Stadt und Herrschaft Guttentag” – wszechstronnym opracowaniu historii miasta i „państwa” Dobrodzień. Okazją do dyskusji i spotkań stała się prezentacja jedyne zachowanego w Dobrodzieniu unikatowego, oryginalnego egzemplarza „Geschichte” z 1882 roku oraz jedyne egzemplarza reprintu oryginału, dokładnie oczyszczonego z wszelkich zabrudzeń i uszkodzeń kart i w powiększonym formacie ze względu na gotyckie liternictwo. Księgi zostały zaprezentowane 1 maja 2017 roku podczas zebrania członków Międzygminnego Towarzystwa Regionalnego Dobrodzień–Zębówice i 19 czerwca 2017 roku podczas posiedzenia Komisji Oświaty, Kultury, Kultury Fizycznej, Zdrowia, Opieki Społecznej i Promocji Gminy Dobrodzień Rady Miejskiej w Dobrodzieniu.

Oficjalne obchody 135. rocznicy wydania kroniki miasta i dworu Dobrodzień do roku 1880 oraz 200. urodzin i 120. śmierci autora odbyły się w piątek 21 lipca 2017 roku w czasie Dni Dobrodzienia (21–23 VII 2017). W sali lustrzanej Dobrodzieńskiego Ośrodka Kultury i Sportu odbyło się forum dyskusyjne pt. *Augustin Weltzel – autor kronik pięciu miast: Raciborza, Koźła, Prudnika, Dobrodzienia i Żor*. Życie i dzieło wielkiego Ślązaka omówili prof. dr hab. Joanna Roztropowicz z Uniwersytetu Opolskiego i dr Piotr Sput z Uniwersytetu Wrocławskiego.

Forum dyskusyjne nt. *Augustin Weltzel (9.04.1817–4.11.1897), który „w zaciszu tworkowskiej fary rozjaśniał mroki dziejów górnośląskiej ojczyzny”* w Dobrodzieńskim Ośrodku Kultury i Sportu.
Przemawiają dr Piotr Sput i prof. dr hab. Joanna Roztropowicz

Foto DOKIS

Ponadto z okazji obchodów „Roku Weltzla” w Dobrodzieniu zostały wykonane dwa okolicznościowe medale w różnych materiałach i technikach. Pierwszy otrzymali wszyscy uczestnicy forum dyskusyjnego 21 lipca, drugi – w metalu, stanowił nagrodę dla uczestników „Dobrodzieńskiej Dychy”, tzn. biegu na dystansie 10 km z okazji Dni Dobrodzienia (21–23 VII 2017).

Po 135 latach od pierwszego wydania kroniki, Burmistrz Dobrodzienia Róża Koźlik dostrzegając ponadczasowość monografii miasta i pragnąc zapewnić dostęp do tekstu w oryginalnym zapisie przyszłym pokoleniom dobrodzienian, przedstawiła Radzie Miejskiej propozycję wydruku kopii oryginału, w powiększonym formacie.

Medal dwustronny o średnicy 70 mm
Projekt – Paweł Mrozek
Wycięcie w laminacie – Marcin Karpinski

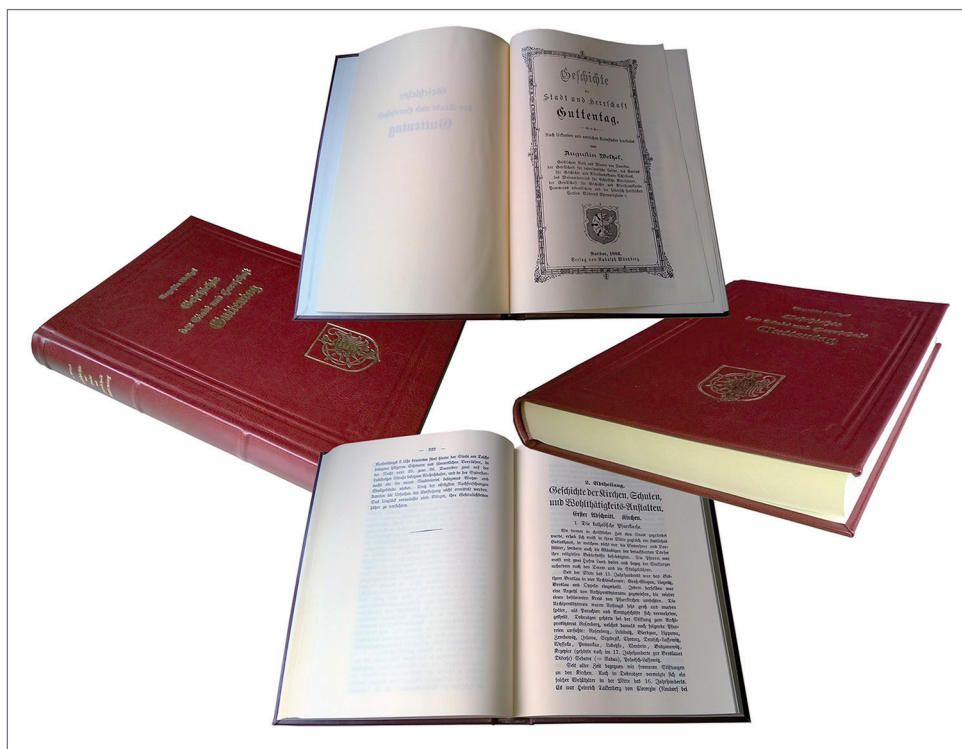
Zbiory: Paweł Mrozek

Medal dwustronny o średnicy 70 mm
Projekt – Paweł Mrozek
Odlew w metalu – Firma Kulej w Kłobucku

Zbiory: Paweł Mrozek

Radni Dobrodzienia, zdając sobie sprawę, że do naszych czasów przetrwały pojedyncze egzemplarze dobrodzieńskiej kroniki, a dzieło ma wartość źródła historycznego, ponieważ wiele archiwaliów, z których korzystał autor nie istnieje albo nie jest znane miejsce przechowywania, większością głosów zaakceptowali propozycję pani burmistrz. Radnymi Dobrodzienia w 2017 roku są: Paweł Czapla (okręg Głównicyce, Goślawice, Zwóz), Andrzej Jasiński (okręg Dobrodzień), Piotr Kapela (okręg Dobrodzień), Damian Karpinski – przewodniczący Rady Miejskiej (okręg Bąki,

Bzinica Nowa, Bzinica Stara, Kolejka), Rudolf Koj (okręg Dąbrowica, Myślina), Eugeniusz Korzyniewski (okręg Dobrodzień), Manfred Kuboth (okręg Dobrodzień), Brygida Langer (okręg Makowczyce, Turza), Rajmund Lichota (okręg Pludry), Katarzyna Max (okręg Błachów, Ligota Dobrodzieńska), Tomasz Miazga (okręg Dobrodzień), Małgorzata Ochman-Lizurek (okręg Bzionków, Klekotna, Kocury, Malichów, Rędzina, Rzędowice), Joachim Sacha (okręg Liszczok, Pietraszów), Joachim Włoczyk (okręg Szemrowice, Warłów), Piotr Zug (okręg Dobrodzień).

Jedyny egzemplarz projektowy reprintu dzieła A. Weltzla „Geschichte der Stadt und Herrschaft Guttentag”, (oczyszczono karty z zabrudzeń, naprawiono i wzmocniono uszkodzone litery, sformatowano tekst)

Opracowanie i przygotowanie do druku: Paweł Mrozech

Burmistrz Dobrodzienia RÓŻA MARIA KOŹLIK, z domu Czaja, pochodzi z Warłowa. Urodziła się w 1969 roku w Dobrodzieniu. Jest zamężna, wychowuje córkę. Do szkoły podstawowej uczęszczała w Szemrowicach. Tytuł technika uzyskała po ukończeniu Technikum Rolniczego w Gosławicach. Natomiast wykształcenie wyższe zdobyła w Uniwersytecie Opolskim uzyskując tytuł magistra administracji. Uzupełniła je studiami podyplomowymi z zakresu zarządzania w administracji publicznej na Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

Róża Maria Koźlik – Burmistrz Dobrodzienia

Zbiory prywatne

W 1989 roku podjęła pracę w samorządzie terytorialnym na stanowisku referenta ds. emerytur rolniczych w Urzędzie Miasta i Gminy w Dobrodzieniu. W latach 1997–2002 była podinspektorem, następnie kierownikiem Referatu Rozwoju

Gospodarczego, Inwestycji i Ochrony Środowiska. W 2002 roku została sekretarzem gminy Dobrodzień. W latach 2002–2006 była członkiem Rady Powiatu Oleskiego. Od grudnia 2006 roku nieprzerwanie pełni funkcję burmistrza Dobrodzienia. W tym samym czasie na zastępcę burmistrza powołała Marka Witka. Jako członek Zarządu Oddziału Powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP, zaangażowana w działalność na rzecz poprawy bezpieczeństwa publicznego, w 2014 roku została uhonorowana brązową odznaką „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej” Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Jedenastoletni okres zarządzania gminą charakteryzował się konstruktywną współpracą burmistrza z radnymi, co zaowocowało stworzeniem lepszych warunków do prawidłowego funkcjonowania nowoczesnej gospodarki gminnej i społeczności lokalnej, dalszego zrównoważonego rozwoju miasta i wiosek. W zakresie infrastruktury transportowej przebudowano, rozbudowano lub wykonano od podstaw chodniki, drogi i mosty w Malichowie, Rzędowicach, Szemrowicach, Warłowie i Dobrodzieniu. Nastąpił postęp w dziedzinie infrastruktury technicznej. Zrehabilitowano składowisko odpadów w Błachowie i powiększono oczyszczalnię ścieków w Pludrach. Zbudowano lub rozbudowano kanalizację sanitarną i deszczową wraz z wymianą sieci wodociągowej w Dobrodzieniu, Szemrowicach i Warłowie. Unowocześnienie infrastruktury społecznej dokonało się poprzez

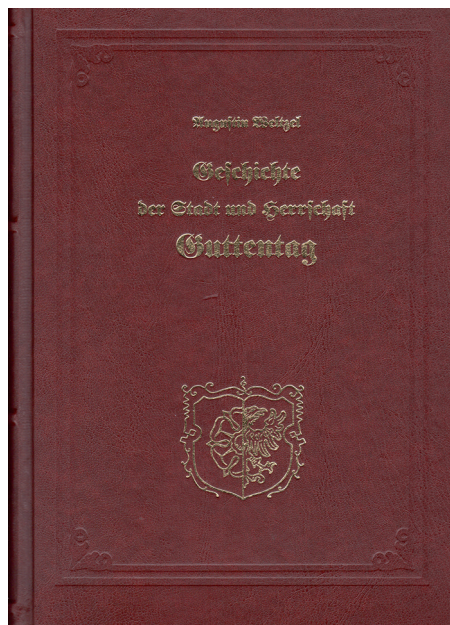
modernizację budynków komunalnych mieszkalnych, szkolnych, sportowych i pogotowia ratunkowego w Dobrodzieniu, przebudowę lub budowę z wyposażeniem remiz strażackich i centrów aktywności mieszkańców Bzinicy Starej, Głowczyc, Kocur, Pluder i Szemrowic. Największym wyzwaniem w tej dziedzinie jest realizowana rewitalizacja rynku w Dobrodzieniu i modernizacja domu kultury.

Burmistrz Róża Koźlik dba o zachowanie dziedzictwa historycznego i kulturowego ziemi dobrodzieńskiej inicjując i obejmując patronat nad wydawaniem publikacji, tworzeniem prezentacji plastycznych i telewizyjnych, realizacją projektów edukacyjnych i organizacją festiwalu. Zabiega o rozwój kultury fizycznej wśród młodzieży i dorosłych, wspierając działalność Dobrodzieńskiego Ośrodka Kultury i Sportu.

O dobrej i odpowiedzialnej pracy samorządu na rzecz lokalnej społeczności może też świadczyć fakt, że w 2017 roku Dobrodzień zdobył trzecie miejsce wśród miasteczek województwa opolskiego w rankingu zamożności.

Drugie wydanie monografii Dobrodzienia przygotowane z okazji 200. rocznicy urodzin i 120. śmierci autora, w czasie obchodów „Roku Augustina Weltzla na Górnym Śląsku” ukazało się drukiem w grudniu 2017 roku w nakładzie 500 egzemplarzy. Retusz oryginalnego tekstu i projekt okładki wykonał, aneks opracował i dzieło do druku przygotował Paweł Mrozek. Aneks na język niemiecki przetłumaczyła Joanna

Mrohs. Dzieło wydrukowała Drukarnia Świętego Krzyża w Opolu. Kronikę wydała Gmina Dobrodzień – Dobrodzieński Ośrodek Kultury i Sportu. Prezentacja II wydania dzieła odbędzie się 20 stycznia 2018 roku podczas spotkania podsumowującego „Rok Augustina Weltzla” w Dobrodzieniu.

Okładka II wydania dobrodzieńskiej kroniki

Foto Paweł Mrozek

♦♦♦♦

Źródła: Gregor J., Augustin Weltzel i jego prace historyczne o Górnym Śląsku, Opole 2014 • Weltzel A., Geschichte der Stadt und Herrschaft Guttentag, Ratibor 1882 • Kronika klasztoru sióstr elżbietanek w Dobrodzieniu od roku 1893 • Fotografie oraz przekazy ustne i pisemne H. Haldera, J. Kasprzyk, R. Koźlik • Oberschlesische Geschichtsforschung und schöne Literatur [w:] Oberschlesien im Bild, Nr. 6, Gleiwitz 1928